



eglutè 1980
gegužė ▲▲▲▲▲

TURINYS

- 3 RAMUNĖLĖS KELIONĖ, K. Leonaitienė
10 ELYTĖS LAIŠKAS, D. Lipčiūtė
14 NEPASISEKĖ, D. Lipčiūtė
16 GALVOSŪKIAI, R. Račkauskienė
19 PAUKŠČIO KRYŽIAŽODIS, O. M.
20 VAIKŲ KŪRYBA
24 AR ŽINAI?
28 DARBELIAI, A. Garbenytė
32 LINKSMIAU

PIEŠINIAI

1980 m. viršeliai Aldonos Sruoginienės

Skyrių vinjetės Zitos Sodeikienės

Kitos iliustracijos:

J. Paukštienės — 3-9, 10, 12, 15

P. Osmolskio — 16, 17, 32

Z. Sodeikienės — 14

REDAKCIJA

Vyr. redaktorė — ses. O. Mikailaitė; skyrius tvarko: gamtos — I. Grigaitienė, galvosūkių — R. Račkauskienė, pasakų — A. Vygantienė, darbelių — A. Garbenytė.

Gautąją medžiagą "Eglutės" redakcija taiso ir tvarko savo nuožiūra. Be redakcijos leidimo "Eglutėje" spausdintų rašinių bei piešinių kitur prašome nespausdinti.

EGLUTĖ — vienintelis lietuviškas laikraštėlis vaikams išeivijoje. Leidžia ir spausdina Nekaltai Pradėtosios Marijos Seserys, Putnam, CT 06260. Administratorė — Danguolė Sadūnaitė. Prenumerata metams — \$7.00, vieno numerio kaina — \$0.75.

THE LITTLE FIR is a magazine for Lithuanian children. Published monthly except July and August by the Sisters of the Immaculate Conception. Published and printed at Immaculate Conception Convent, Putnam, Connecticut 06260. Yearly subscription — \$7.00; single copy — \$0.75. Second class postage paid at Putnam, Connecticut 06260

EGLUTĖ (THE LITTLE FIR) — (USPS 169-200)



RAMUNĖLĖS KELIONĖ

K. Leonaitienė

Saulei tekant, nubudo pieva. Nubudo paukšteliai, ir vabalai, ir gėlės. Kiekvienas jų pasveikino šiltą, malonią saulutę.



Ramunėlė nubudo prieš visas kitas gėles. Kol jos dar miegojo, ji nusiprausė ryto rasa. Pasitaisė savo baltus žiedus ir išlygino žalius lapelius. Ji apsidairė į visas puses, lyg ko ieškodama. Tada ji pamiklino savo plonas kojytes — ir nužygiavo per pievą.



— Kur eini, Ramunėle? — paklausė nubudusios gėlės. Bet Ramunėlė nieko neatsakė. Ji tik ėjo tolyn ir tolyn. Sučirškė ir paukšteliai medžiuose:

— Ramunėle, kur eini?

— Einu ieškoti avinėlio, — nekantriai atsakė Ramunėlė. Man reikia rasti avinėlį su juodom ausytėm. Jis var-
kar suėdė tris mano lapelius. Aš turiu jį surasti!

Ramunėlė ilgai keliavo per pievas ir per miškus. Bet balto avinėlio su juodom ausytėm ji niekur nematė. Ji ėjo, ėjo ir priėjo upelį, kuriame linksmai žaidė saulės spinduliai.

— Kaip gražu! — sušuko Ramunėlė. Ji niekad nebuvo mačiusi upelio. Priėjo arčiau, ir stipri upelio srovė ją pagavo.

— Gelbėkit! Gelbėkit mane! — verkė Ramunėlė. Stipriai ją apkabinęs, upelis vis nešė ir nešė tolyn.

Ant kranto po krūmu tupėjo kiškis. Jis iškišo nosytę ir pamatė Ramunėlę upelyje.

Gelbėk! Gelbėk mane! — prašė Ramunėlė.



— Negaliu, — nusiminė kiškis. — Nemoku plaukti! Srovė Ramunėlę vis nešė ir nešė ir nepaleido. Bet galų gale ji pamatė gluosnį, kurio šakos siekė vandenį. Užsikabinusi už vienos šakos, Ramunėlė išlipo į krantą.

Giliai atsidususi, ji išsitiesė išdžiūti.

— Kas dabar daryti? Į kurią pusę eiti? — galvojo Ramunėlė.

— Ga-ga-ga-ga, — iš kažkur buvo girdėti keistas garsas. Žiūri Ramunėlė — gandas kalena, galvą užrietęs.

— Gandre, gandreli, — sušuko Ramunėlė. — Gal matei, kur avys ganosi? Tu taip aukštai skrendi.



Gandras apsidairė, pažiūrėjo, iš kur tas mažytis balselis. Jis suplasnojo didžiuliais savo sparnais ir lyg lėktuvas nusileido žemėn.

— O kam tau avys? — paklausė gandras. — Geriau varlės.

— Aš ieškau balto avinėlio su juodom ausytėm, — paaikšino Ramunėlė. — Jis suėdė tris mano lapelius. Aš turiu jį surasti!



— Ten aukštai ant kalno ganosi būrys avių, — pradėjo pasakoti gandas. Bet jis neilgai kalbėjo, nes baloje pamatė varlę. Kapt gandas varlytę savo ilgu snapu!

Ramunėlė atsikėlė ir nuėjo sau. Ji ėjo į gandro nurodytą pusę. Bet ji nežinojo, kaip ilgai reikės eiti į tą kalną, kur avys ganosi. Bepigu gandrui skristi savo dideliais kaip lėktuvo sparnais. O Ramunėlės kojytės plonos ir silpnos. Nepastebėjo Ramunėlė, kad jai bekeliaujant ir vasara prabėgo. Oras atšalo.



Galų gale Ramunėlė priėjo kalną. Tai nebuvo kalnas, o tik nedidelis kalnelis. Bet Ramunėlei jis atrodė labai, labai aukštas. Sunku jai buvo eiti akmenuotu keliu. Sunku buvo lipti į viršų. Jos plonos kojytės pavargo, jos balti žiedeliai nusviro, jos žali lapeliai nulinko ir sudžiūvo. Tik vėlai vakare ji pasiekė viršūnę. Bet ten avių jau nebuvo!

— Toliau jau nepaeinu, — atsiduso Ramunėlė. Ji buvo taip pavargusi, kad atsigulė čia pat žolėje, suglaudė savo baltus lapelius ir užmigo. Ji miegojo giliu, ilgu miegu. Šalti vėjai užė, tamsūs debesys atslinko, iš jų baltos sniegės krito, ir Ramunėlę užklojo balti patalai.



Tik pavasariui sušvitus, sniegui nutirpus ir saulutei nusišypsojus, Ramunėlė nubudo.

Ji pasiraivė, išsitiesė ir, iškėlus galvą, pasižiūrėjo į visas puses.

— Kaip čia gražu! — nudžiugo Ramunėlė.

Ir štai iš tolo ji pamatė būrį avių. Piemenys avis varė artyn ir artyn. Čia buvo jų ganykla.

— Kur tas juodaausis avinėlis, kuris man lapus nugnybo?

Avių bandoje buvo ir jis. Tik Ramunėlė nepažino jo, nes jis jau nebe avinėlis, bet — avinas!



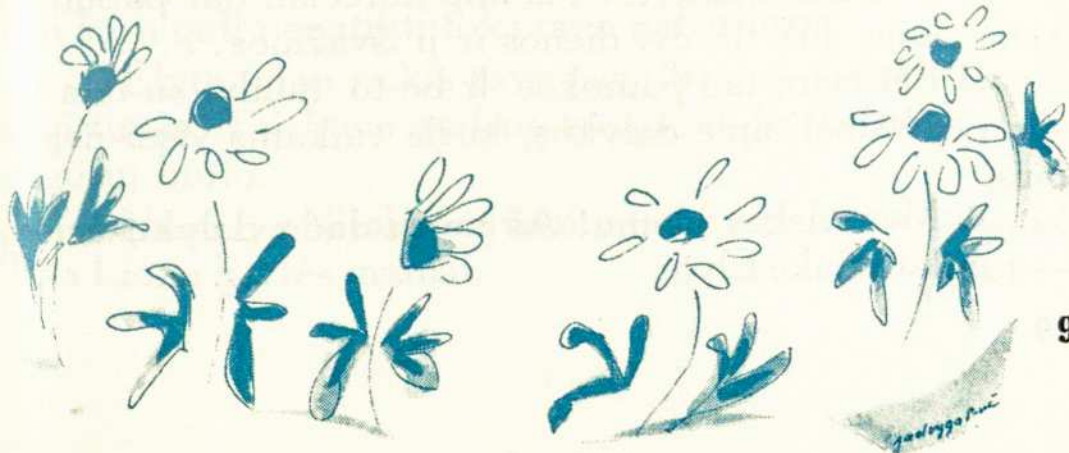
Ramunėlė vėl apsidairė aplinkui. Čia pat šalia jos lingavo daugybė mažų, baltų žiedelių.

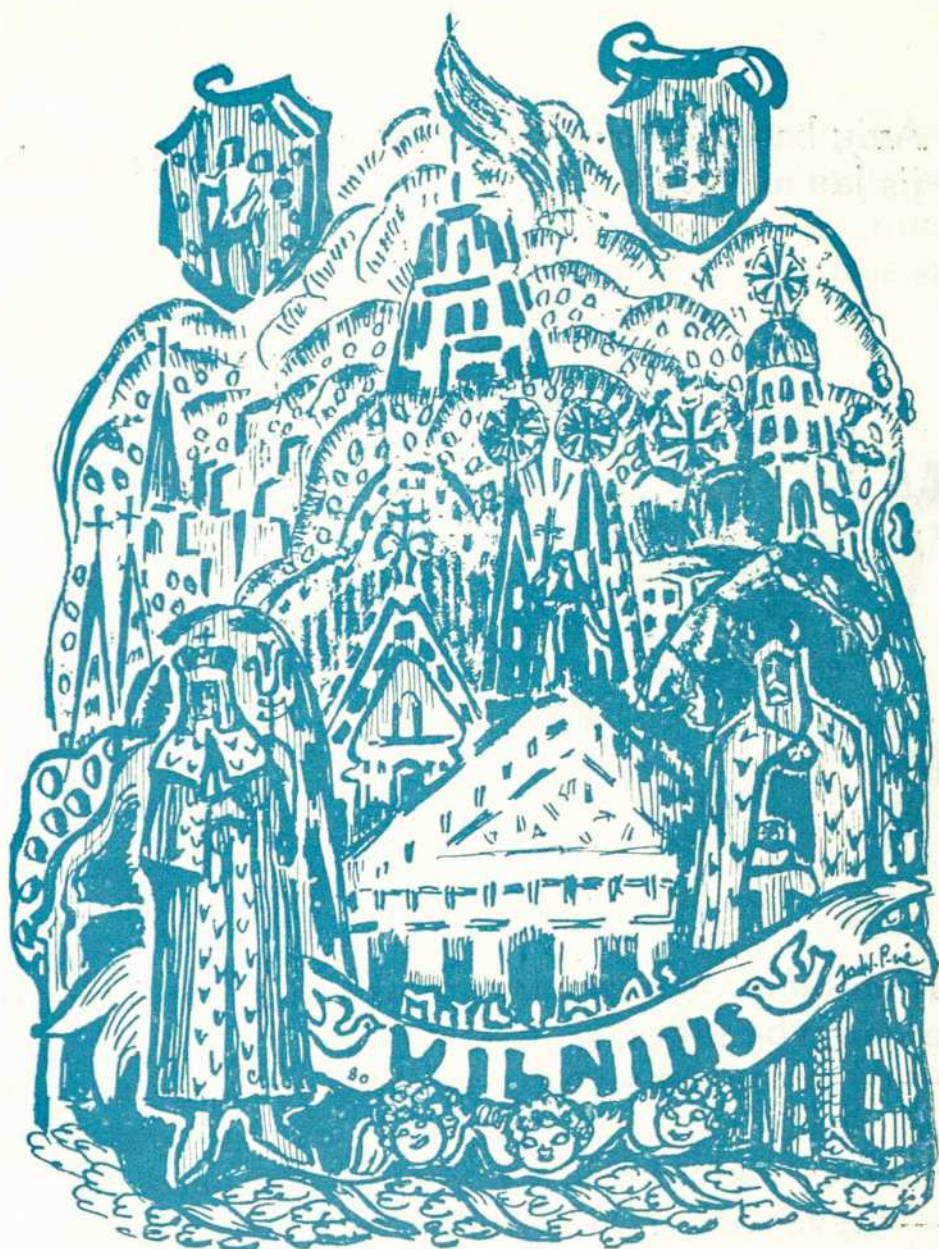
— Mamyte, mamyte! — sveikino ją jaunos ramunėlės.

Ir tikrai. Tai buvo Ramunėlės dukros. Jos išdygo iš Ramunėlės sėklų, kurias rudens vėjai išbarstė pievoje.

— Gyvensim visos kartu! — džiaugėsi Ramunėlė savo nauja šeima.

Kalniuko viršūnėje ramunės lingavo, bet baltos avytės jų nebeskabė. Vėjas bangavo žolę žaliomis bangomis, o maži ėriukai joje linksmiai šokinėjo. Jų mamos iš tolo juos saugojo, o jauni avinai bandė savo jėgą, galinėjosi.





ELYTĖS LAIŠKAS

Danutė Lipčiūtė

— Elyt, bėk į savo kambarį. Jau laikas tau gulti!

— O kodėl, mamytė? Aš taip norėčiau dar pabūti su Teta Lione. Juk tik dvi dienos ir ji išvažiuos. . .

— Bet rytoj tau pamokos. Ir be to, mudvi su teta turim pasikalbėti apie dalykus, kurie vaikams visai neįdomūs.

— Man viskas įdomu! Aš noriu daug dalykų žinoti,
— tuojau atsakė Elytė.

— Tu ir taip per daug žinai. Pamatysi, daug žinosi, greit pasensi, — įsiterpė tėvas, kažką taisydamas virtuvėlėje.

— Dar nepasensiu, tėtuk! Aš čia kamputyje tyliai, tyliai pabūsiu, o jūs šnekėkitės, gerai? . . .

Tuo tarpu Teta Lionė stovėjo prie lango susimasčiusi. Ji galėjo matyti nemažą dalį Vilniaus senamiesčio, apšviesto žiburėliais. Jie visi ten šiandien vaikščiojo: matė bažnyčias, paverstas muziejais ar koncertų salėmis; matė gatves, pavadintas svetimais vardais; girdėjo žmones, besikalbančius svetima, nemiela kalba. Elytė ėjo kartu ir daug dalykų paaikškino tetai. Ji žinojo, kad senais laikais teta studijavo Vilniaus universitete. Ir Elytė tikėjosi tą universitetą kada nors lankyti.

Klasėje Elytė buvo viena iš gabiausių mokinių. Ji stropi ir drausminga. Rašinių konkursuose ar sporte ji dažnai laimėdavo pirmas vietas. Jos klasės auklėtoja nebuvo išuoli, nevertė Elytės įsirašyti į komjaunuoles. Bet paraginimų ji gaudavo iš kitur.

— Kaip ilgai . . . Kaip ilgai šitaip bus? — atsiduso Teta Lionė. — Ar pajėgsite nepasiduoti? Ar pajėgsite išlaikyti gimtąją kalbą ir tikėjimą? . . .

Elytė pribėgo prie tetos, ją ramindama:

— Neliūdėk, Teta Lionė! Mes mylim tai, ką mūsų tėveliai myli ir branginam, ką jie mus moko. O vėliau, kai užaugsim ir turėsime vaikų, ir jie bus tokie kaip mes.

— Ak, tu! . . . Didžiuojuos tavimi, Elyte! Tik būk atsargi, taip kalbėdama, — glostė mergaitės galvą teta. — Kai kam gali nepatikti toks tavo galvojimas.

— Elyte, man reikia tavo pagalbos! — sušuko tėvelis iš virtuvės. Tai buvo gudrus mergaitės išviliojimas iš suaugusių būrio.

— Narsi lyg Nijolė Sadūnaitė ta tavo dukra, — pasakė Teta Lionė Elytės mamai.

— Kartais mes net bijom dėl jos drąsos. Ji tiesiog veržte veržiasi su mumis į bažnyčią. O keltis kartais reikia net su saulute. . .

— Kodėl gi taip anksti?

— Važiuojame kur nors į užmiestį, kur mūsų nepažįsta. Kas sekmadienį vis į naujas vietas, kad neiškųstų. . .



— Spintoje mačiau baltą suknutę. Ar tai Elytės?

— Dėvėjo pirmos komunijos proga. Iš tavęs juk gauta medžiaga ir mezginiai.

— Bet jau keleri metai. . .

— Taip. Bet suknutė dar naudojama. Elytė kartais barsto gėles arba vadovauja mažesniems už save per atlaidų procesiją. Suknutė, tiesa, trumpėja, bet mes čia mokame apsieiti, — šypsodamasi kalbėjo motina.

— Bet ar ne per didelė rizika? Procesijose ją mato kam reikia ir kam nereikia.

— Iš pradžios truputį būkštavom. Bet Elytė nenusileido. Būtinai nori dalyvauti. Leidom galų gale. Juk dėl verčių dalykų reikia rizikuoti, ar ne tiesa?

Teta Lionė nutilo. Kaip ji visa tai paaiškins savo vaikams ir anūkams. Jiems šventadienio Mišios tikra našta. Sunku jiems suprasti, kam tai reikalinga. Juk Dievą galima visur garbinti... Kaip jiems pasakyti, įkvėpti šio krašto tikinčiųjų užsidegimą?...

Elytė triūsėsi savo kambarėlyje. Iš tikro tai buvo tik atitvertas tėvelių miegamojo kamputis. Bet Elytei to užteko. Ji turėjo, kur pasidėti savo turtus. Dabar ji pravėrė savo slaptąjį stalčių. Čia buvo tikra Lietuvos vytis ir maža trispalvė. Šalia gulėjo dovanota maldaknygė ir katekizmas, kurį seniai mokėjo atmintinai. Elytė gerai žinojo, kad už visa tai ją išvarytų iš mokyklos, o tėvelius iš darbo pašalintų.

Žiūrėdama į savo turtus, mergaitė prisiminė savo pusbrolius ir pusseseres Amerikoje. Ten jiems nereikia tokių brangenybių slėpti. Ten yra laisvė.

Ir staiga Elytei užėjo stiprus noras parašyti laišką į Ameriką. Pasiėmus naują plunksnakotį, Elytė pradėjo:

Mieli giminaičiai Amerikoje,

Esu Jūsų pusseserė Elytė. Noriu, kad Teta Lionė Jums parvežtų gyvą žodį iš Lietuvos. Jūs ten Amerikoje turite daug dalykų, kurių mes neturim. Bet mes nenusimenam. Mes turime daug vilties. Kviečiu aplankyti mūsų miestą — Vilnių. Mielai Jums viską parodysiu. Noriu, kad žinotumėt, jog Lietuva gyva!

Iki pasimatymo,

Elytė



NEPASISEKĖ

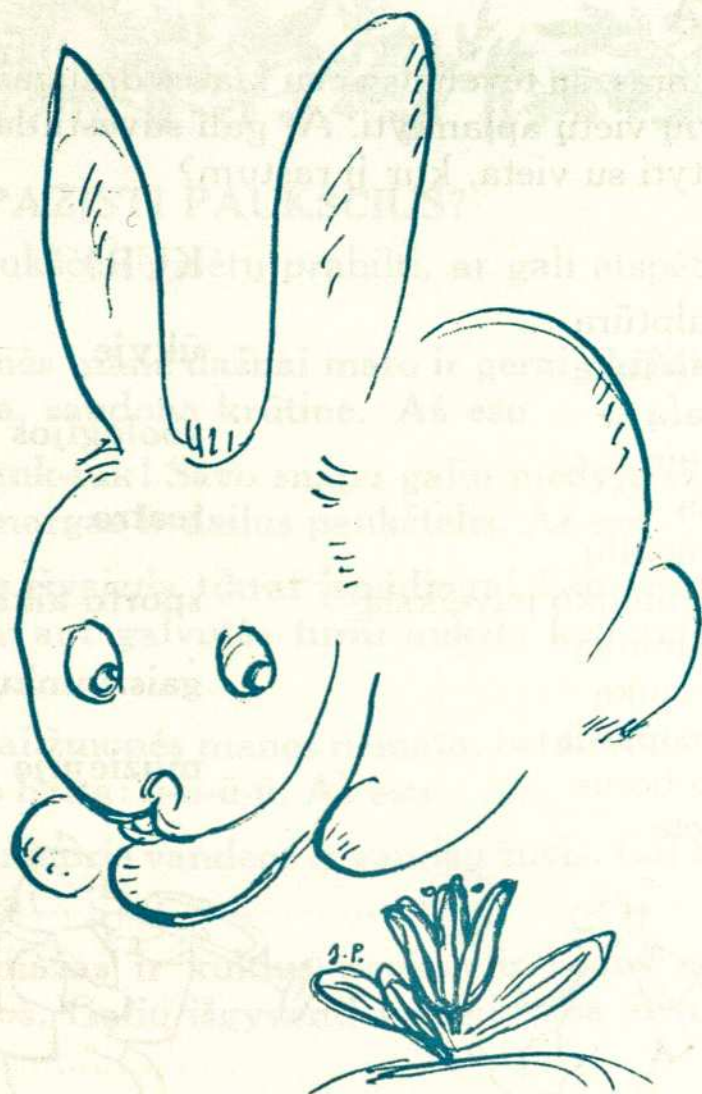
Danutė Lipčiūtė

Iš miškelio, iš pakrūmės
Kiškis pievele nudūmė.
Sugalvojo Mamos Dienai
Kopūstėlių lapą vieną,
Ar salotų, ar morkytę
Pargabenti ankstų rytą.

Ir pamatė jis raudoną
Išraizgytą, nematytą —
Ar tai vabalą, ar paukštį . . .
Net paliest šturpu ir baukštu.
Nei kopūstas, nei salota,
Nei saldusis agurotis.

Dar viduj kažkas ten juda, —
Pažiūrėt arčiau panūdo.
Ir ikišo jis snukutį,
Ir įgėlė jį bitutė
Tik nubudusi iš miego
Ant raudono tulpės žiedo.

**Išsigando ir pravirko,
Kopūstus įisai pamiršo.
Nebus dovanų mamytei —
Baimė, šiurpas kiškį krėtė.
Ant nosytės kilo guzas,
Kaip kopūstas, kaip arbūzas!**





paruošė Ramunė Račkauskienė

I. IŠVYKA

Kai atšyla oras, su tėveliais ar su klasės draugais išvažiuojame įvairių vietų aplankyti. Ar gali suvesti dalyką, kurį gali pamatyti su vieta, kur jį rastum?

KAS?

įdomią skulptūrą
pūkuotą viščiuką
aukštą žirafą
baletą šokėją
ilgą šliauką
įvairių kamuolių
garsaus dailininko paveikslą
puikų dainininką
gauruotą ėriuką
taškuotą leopardą
ugniagesio botus
teniso raketę

KUR?

ūkyje

zoologijos sode

teatre

sporto aikštėje

gaisrininkų stotyje

muziejuje



II. PAGALVOKIME

Kuri gilesnė — jūra ar upė?
Kuris mažesnis — varnėnas ar erelis?
Kuris patvaresnis — medis ar plienas?
Kuri sunkesnė — kėdė ar sofa?
Kuris šaltesnis — sniegas ar lietus?
Kuris pavojingesnis — šuo ar tigras?
Kuris ilgesnis — pėda ar metras?
Kuris tykesnis — svirplys ar skruzdėlė?



III. AR PAŽISTI PAUKŠČIUS?

Jei šie paukščiai galėtų prabilti, ar gali atspėti, ką kuris sakytų?

1. Žmonės mane dažnai mato ir gerai pažįsta, nes turiu gražią, raudoną krūtinę. Aš esu
2. Tuk-tuk-tuk! Savo snapu galiu medyje skylę iškalti. Esu margas ir dailus paukštelis. Aš esu
3. Mano išvaizda tikrai išpūdinga! Esu visas raudonas ir dar ant galvutės turiu aukštą kepuraitę. Aš esu
4. Dažnai žmonės manęs nemato, bet kartais naktį girdi mano balsą: ū-ū-ū-ū. Aš esu
5. Gyvenu prie vandens ir gaudau žuvis. Gal todėl mane vadina
6. Esu mažas ir kuklus paukštelis rudos arba pilkos spalvos. Galiu išgyventi šiaurėje visą žiemą! Aš esu

žuvėdra, žvirblis, pelėda, genys, kardinolas, raudongūžis, mėlynsparnis

IV. PATARLĖS

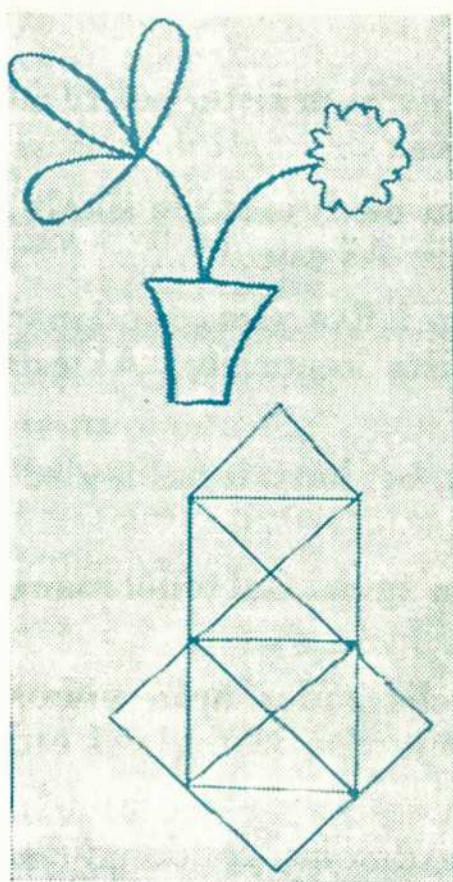
Ar gali paskaityti šias lietuviškas patarles?

- a. **guad unkar aiždid atšan ailekap.**
- b. **synignit ud utrak abrid.**
- c. **sidož uilbrivž aikelši, uičuj atširgus.**

V. ANAGRAMOS

Ar gali iš šių žodžių sudaryti naujus, apkeičiant raides?

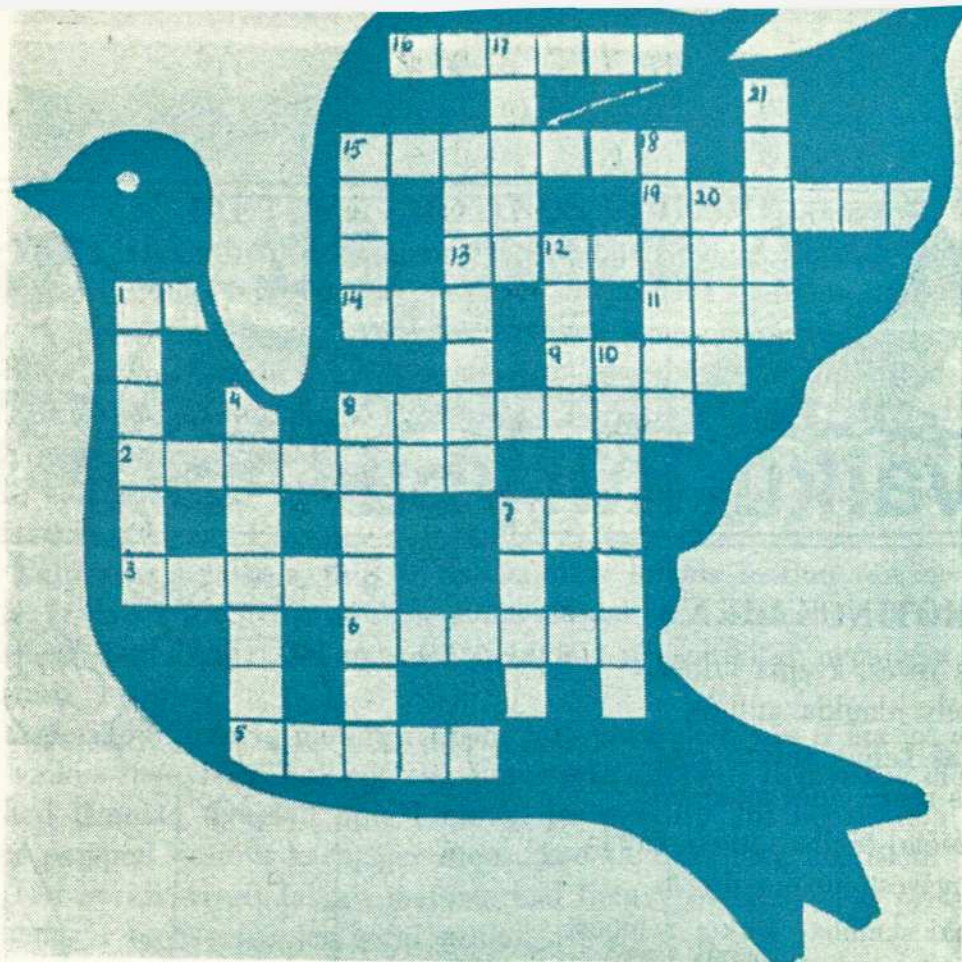
**takas - gana - rasa - darau - dauba - vergė - laukas -
mėsa - kaitra - varnas - raita - kantas - skala - sargas
- rūmas**



Bandyk nupiešti šiuos piešinius, nepakeliant pieštuko nuo popieriaus.

Pirmiausia įsidėmėk, nuo kurios vietos pradėti, kad galėtum ištisai piešti.

(Galvosūkių atsakymai psl. 23)



PAUKŠČIO KRYŽIAŽODIS

Skersai:

1. Žodis priešingas žodžiui "taip".
2. Dienos pabaiga.
3. "Stena" — pirmasis asmuo.
5. Gausu.
6. Daro: Mama pusryčius
7. Ne šita, bet
8. Skaičius, kuris sudaro tuziną.
9. Vakar tas namas (degti).
11. Batsiuovys naudoja skylei pradurti.
13. Atskira ko nors dalis: torto
14. Iš šios medžiagos daro batus.
15. Vaikas buvo mamos (supti).
16. Metų laikas.
19. Gilus indas siauru kaklu.

Išilgai:

1. Namelis, kur laikome naminį paukštį, pvz. kanarėlę.

4. Paukštis ore
7. Ūkininkas žemę.
8. Bičiulis arba
10. Ant jo filmus rodo.
12. Sargas nakti nemiega, bet
13. Rytoj piemu avis
15. Jis pasiėmė kepurę (jam priklausančią)
17. Moterys kartais dėvi šį dalyką ant galvos.
18. Reikalavimas arba aplinkybė nuo kurios kas priklauso.
20. Didelis kambarys, kur susirenka daug žmonių minėjimui ar koncertui.
21. Drabužiams išlyginti mama naudoja

(Atsakymai psl. 23)



MOTINOS DIENA

Auga rožės, kvepia tulpės,
 Ežerėly plaukia gulbės.
 Vaikai kelias ankstų rytą,
 Gėles renka duot mamytei.
 Paukščiai čiulba, duoda žinią:
 kad atšvęstume šią dieną.
 Varpai skamba, šaukia žmonės,
 Prisimint mamas malonu.
 Mūs mama nusišypsos,
 Ir jos meilė nesustos...

*Aldona Sendžikaitė ir
 Gailė Šaltmiraitė
 Toronto, Canada
 Maironio lit. mokykla*



*Lidija Gražulytė, 7 m.
 Hazel Crest, IL*

SVARBIAUSIAS ŽMOGUS

Yra vienas žmogus, kuris yra labai svarbus mano gyvenime. Be to žmogaus būtų sunku gyventi. Tai yra mano mama. Ji kasdien rūpinasi mumis vaikais, dirba ir padeda mums. Negalima įsivaizduoti, kiek daug mums mama padaro! Yra neįmanoma jai atsilyginti už visa tai. Nemanau, kad yra svarbu mamai duoti didelę, brangią dovaną Motinos dienos proga. Svarbiausia yra parodyti jai savo meilę; parodyti, kad ją įvertiname. Meilė yra pati brangiausia dovana.

Kiekvienais metais mano mintys apie Motinos dieną keičiasi. Augdama, geriau suprantu jos reikšmę. Dabar pradedu suprasti, kokią svarbią mano gyvenimo dalį užima mano mama.

*Zita Prakapaitė
 Toronto, Canada
 Maironio lit. mokykla*

LIETUVĖS MOTINOS REIKŠMĖ

Visais laikais lietuvių motinos reikšmė buvo didelė. Senovėje lietuvių motinos gyvenimas buvo sunkus, nes teko dirbti labai sunkius darbus laukuose, kadangi daugumas vyrų gynė Lietuvos žemę nuo priešų.

Baudžiavos laikais lietuvių motinos reikšmė buvo dar didesnė. Ji sunkiai dirbo ūkio darbus ponui ir turėjo prižiūrėti savo šeimą: siuvo drabužius, audė ir virė valgi. Be to, ji mokė savo vaikus lietuviškai skaityti ir rašyti, kad jie užaugę mokėtų lietuviškai, nes mokyklose vaikus mokė tik rusiškai.

Kaip senais laikais, taip ir dabartiniais laikais motinų reikšmė yra didelė. Ir dabar Lietuvoje motinos moko slapta savo vaikus mylėti Lietuvą ir kalbėti lietuviškai. Dėl to rusai lietuviais nepasitiki ir nepajėgia juos surusinti.

Amerikoje lietuvių motinų reikšmė taip pat didelė, nes ir čia jos moko savo vaikus lietuviškai kalbėti. Dauguma veža vaikus į lietuviškas mokyklas, kad išmokytų daugiau apie Lietuvą, jos praeitį. Jos nepamiršta savo vaikus perspėti dešimtį kartų per dieną, kad jie nekalbėtų angliškai.

Tad beveik visais laikais matome kad lietuvių išlaikymas priklausė motinoms ir tą pareigą jos gerai atliko.

Jonas Deveikis

Chicago, IL

K. Donelaičio lit. mokykla

MOČIUTĖS RŪPESTIS

Neseniai mano mama kalbėjo telefonu su mano močiute, kuri gyvena Floridoje. Močiutė paklausė:

— Ar mano Saulius kalba namuose lietuviškai?

— O taip, — atsakė mama. — Mes stengiamės lietuviškai kalbėti.

— Ar jis eina į lietuvišką mokyklą? — dar klausė močiutė.

— Eina. Kartais diržo reikia, bet jis eina.

— Tai gerai, kad jis kalba lietuviškai ir lanko lietuvišką mokyklą, — sakė močiutė. — Jeigu neitų, tai mudu negalėtume susikalbėti.

Saulius Cibas

Chicago, IL

K. Donelaičio lit. mokykla



Beatričė Sturonaitė, 10 m.

Chicago, IL

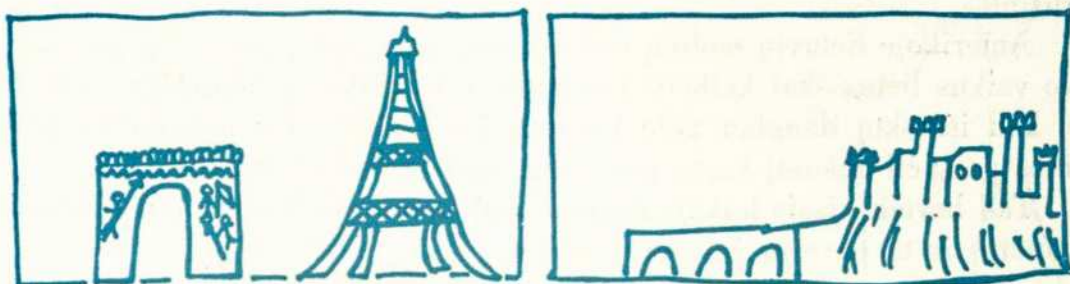
MES KELIAUJAME

PRANCŪZIJA

Mano mėgstamiausi paminklai Paryžiuje
buvo Triumfo vartai ir Eifelio bokštas.
Mes taip pat buvom Avignon mieste. Mes matėm tvirtovę,
kur popiežius gyveno labai seniai, ir seną tiltą.

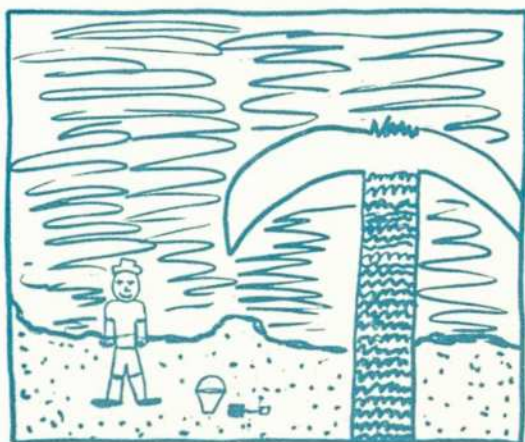
Darius Ross

Toronto, Canada



FLORIDA

Mes buvome Floridoje. Aš žaidžiau smėlyje ant pliažo.
Floridoje auga palmės.



FLORIDOJE

Edis Ginčauskas, 10 m.
Toronto, Canada



ŽVĖRYNE

Zita Lapinskaitė, 7 m.
Toronto, Canada

MANO PIRMOJI KOMUNIJA

Mane mama aprėdė labai gražia, balta suknele. Mes ėjome į bažnyčią. Buvo labai gražu. Aš truputį bijojau. Mes giedojome tada ir aš sakiau: "Amen", kai priėmiau ostiją. Tada mes ėjome apačion vaišėms.

Audra Bankutė

Chicago, IL

Ar žinote, kaip aš atrodžiau per savo Pirmąją Komunią? Aš turėjau baltą suknelę ir baltus batus, baltas kojines ir nešiau žvakę su rūtele. Aš priėmiau Pirmąją Komunią pernai. Šiais metais mano brolis priėmė Komunią. Aš skaičiau iš Šventojo Rašto. Buvo labai smagu. Paskui mes turėjome vaišes.

Asta Tijūnelytė

Chicago, IL

Sekmadienio ryte apsirengiau visa baltai. Po to važiovome į bažnyčią. Mes turėjome atskirą suolą. Kai atėjo laikas, aš pirma, o mano tėveliai ir giminės paskui, ėjome prie Komunijos. Kai pasibaigė Mišios, važiovome namo. Padarėme daug nuotraukų. Mama buvo paruošusi iškilmingus pietus. Aš sėdėjau stalo gale, nes ši diena buvo skirta man. Tai mano jaunystės pirmoji didžioji šventė. Esu dėkinga tėveliams už visa gerą.

E. Valkiūnaitė

Chicago, IL



MANO KRIKŠTAS

Tomas Liačas, 7 m.

Toronto, Canada

Galvosūkių atsakymai. III. 1. raudongūžis, 2. genys, 3. kardinolas, 4. pelėda, 5. žuvėdra, 6. žvirblis. IV. a. Daug rankų didžią naštą pakelia. 6. Tinginys du kartu dirba. c. Žodis žvirbliu išlekia, jaučiu grįžta. V. Anagramos: aktas, anga, aras, rauda, bauda, gervė, kaulas, masė, raktai, narvas, ratai, tankas, lakas, garsas, mūras. Kryžiažodis — skersai: 1. ne, 2. vakaras, 3. stenu, 5. apstu, 6. gamina, 7. ana, 8. dvylika, 9. degė, 11. ylą, 13. gabalas, 14. oda, 15. supamas, 16. vasara, 19. ašotis. Išilgai: 1. narvas, 4. skrenda, 7. aria, 8. draugas, 10. ekranas, 12. budi, 13. ganys, 15. savo, 17. skara, 18. sąlyga, 20. salė, 21. prosą.



ar žinai?

AUGALAI

paruošė Lina Radžiūtė, 9 m.
Otavos V. Kudirkos lit. mokyklos mokinė

Mūsų žemės planetoje yra daug įvairiausių augalų. Jų gali rasti visur: sausumoje ir vandeny. Mažiausias sausumos augalas yra žolė (pieš. nr. 1). Vienas iš didžiausių augalų yra raudonmedis — “Red sequoia” (pieš. nr. 2).



Yra daugybė įvairiausių gėlių: naminių ir lauko gėlių. Iš naminių gerai žinoma žibutė — “African violet” (pieš. nr. 3); vijoklis — “Grape ivy” (pieš. nr. 4); “Spider plant” — augalas, kuris

turi daug pailgų, dryžuotų lapų (pieš. nr. 5). Lietuviai mėgsta auginti tulpes, rūtas, jurginus savo darželiuose. Laukuose auga visokios žolės ir laukinės gėlės. Dirbamose žemėse auga javai: rugiai, kviečiai, avižos, miežiai.



Prie jūros auga vienoki augalai (pvz. "Bayberry bush"), kalnuose — kitokie (įvairūs krūmai ir medžiai), o sausose vietose — dykumose — auga dar kiti augalai (pvz. kaktusai, žr. pieš. nr. 6).

Vandeny auga visokiausi augalai. Upėse, ežeruose ir net jūroje galima rasti augalų. Pavyzdžiui du jūros augalai yra "Codium" ir "Sea lettuce" (pieš. nr. 8).



Ne visi augalai yra žalios spalvos. Gėlės yra įvairiausių spalvų, o sunokę javai yra geltoni. Rudenį daugelio medžių lapai keičia spalvas, pavyzdžiui — klevai. Medžiai yra dvejopi: lapuočiai kaip ąžuolas, beržas; ir spygliuočiai, kaip eglė, pušis.

Mokslininkai sako, kad pirmutinis augalas buvo mažesnis už dulkę... Augalai yra labai reikalingi žmogui. Be jų žmogus negalėtų gyventi.



BANGINIAI

*paruošė Rasa Jurkutė, 12 m.
Otavos V. Kudirkos lit. mokyklos mokinė*

Banginis yra laikomas didžiausiu jūros gyventoju pasauly. Jau ilgokas laikas, kai įvairių kraštų banginių medžiotojai ėmė juos labai naikinti. Dabar tuo labai susirūpinta. Yra grupė žmonių, kurie pasivadino Green Peace vardu. Tos grupės tikslas yra sustabdyti arba bent sulėtinti banginių naikinimą.

Banginius verta saugoti. Banginis yra labai gudrus sutvėrimas ir taip pat labai didelis. Jo uodega yra iki 20 pėdų ilgio. Jo pelėkų kaulai yra panašūs į žmogaus rankų kaulus, tik žymiai didesni. Banginis turi labai didelius smegenis.

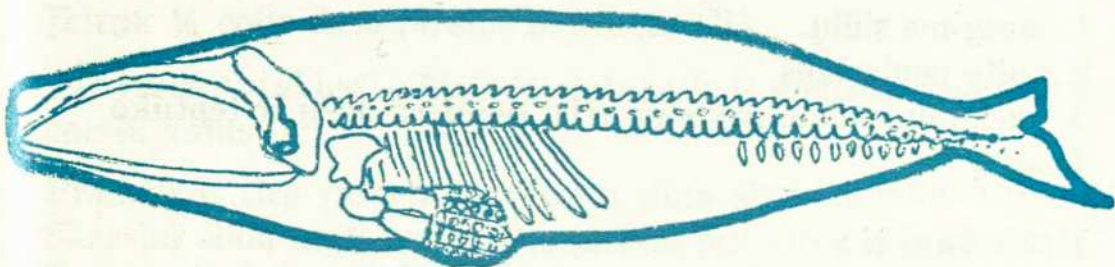
Mokslininkai mano, kad banginiui giminingas gyvūnas — penkiapirštis — gyvenęs sausumoje. Tai buvo vienas ragis — „unicorn“, kuris yra išnykęs. Tačiau panašus sutvėrimas, kuris dar tebegyvena jūroje, yra labai retas. Jis turi nuo 6 iki 8 pėdų ilguo ragą.

Bendrai imant, banginis yra labai įdomus gyvis. Rašydama apie banginius, aš daug ką išmokau. Tikiu, kad skaitytojams tai patiks ir kad atsiras noras daugiau sužinoti apie banginius.

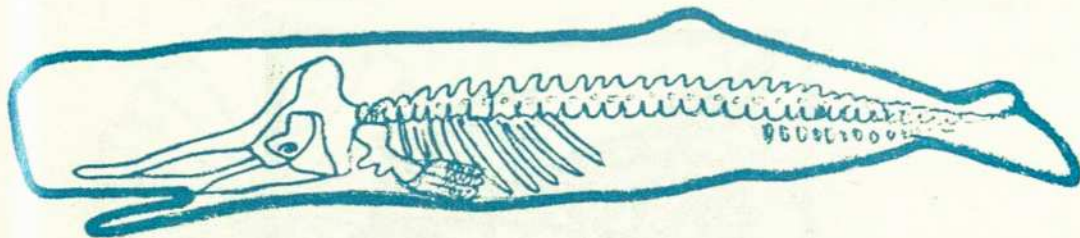
Banginių griaučiai nurodo ne tik įvairias banginių rūšis, bet ir tai, kad kiekviena rūšis turi savo specialybę.



Ši banginių rūšis (fin whale) smarkiai ir greitai plaukia. Jos pailgas kūnas kerta vandenį kaip strėlė.



Ši banginių rūšis (right whale) pelėkais iriasi per vandenį. Ji neturi dantų, bet pailgus, kietus ražus, kuriuose įsminga tūkstančiai mažųjų jūros gyvūnų.



Ši banginių rūšis (sperm whale) yra panaši į povandeninį laivą. Ji neria ligi pusės mylios gilumo ir savo buka galva gali sutriuškinti laivus.



paruošė A. Garbenytė

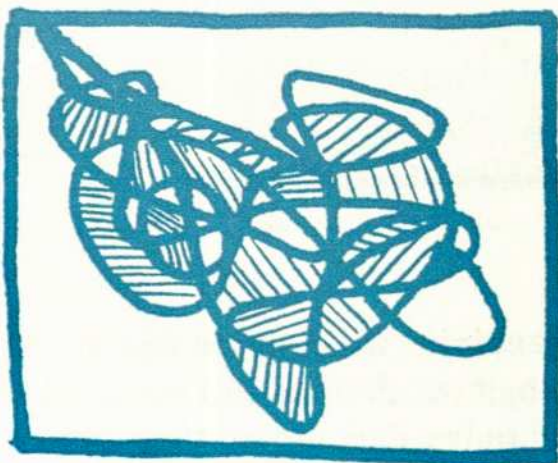
ABSTRAKTAS

Ko reikia:

1. mezgimo siūlų
2. balto popieriaus
3. vaškinių spalvų, pastelių arba tempera dažų ir teptuko
4. klijų

Kaip daryti:

1. Išraityk siūlus įvairiomis formomis ir priklijuok prie popieriaus.
2. Tuščias vietas tarp siūlų nuspalvok arba nutapyk įvairiomis spalvomis. Gali tas vietas užpildyti brūkšniais arba linijomis.
3. Gali padaryti ir paprastą paveikslą — kokį vaizdelį, naudojant siūlus išryškinti išorines formas. Tada nuspalvok įvairiomis spalvomis.



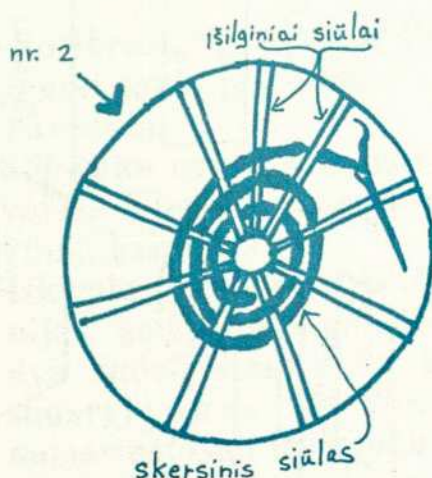
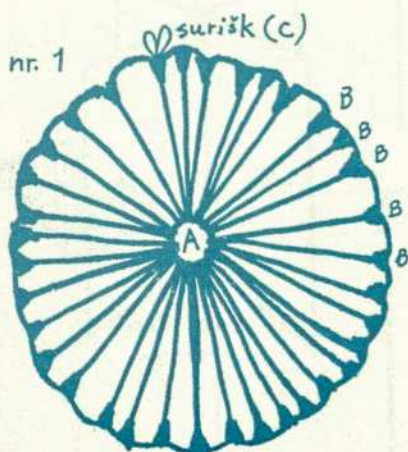
AUDIMAS

Ko reikia:

1. įvairių spalvų mezgimo siūlų
2. didelės adatos arba segtuko (grafkės)
3. dviejų popierinių lėkščių
4. klijų

Kaip daryti:

1. Suklijuok abi popierines lėkštes, kad būtų tvirta.
2. Iškirpk nedidelę skylę per vidurį (A). Šios lėkštės bus tavo "staklės".
3. Įkirpk $\frac{1}{4}$ colio ilgio plyšius iš krašto (B).
4. Apvyniok "stakles" siūlais iš viršaus ir iš apačios. Kai baigsi, surišk galus (C).
5. Pradedant ties viduriu, skersiniu siūlu ausk aplinkui (nr. 2). Škersinį siūlą nerk per apačią paskui per viršų išilginių siūlų. Taip nerk, kol užpildysi iki pat krašto. Gali naudoti įvairaus storumo ir spalvų siūlus. Jei neturi didelės adatos, gali naudoti grafkę nėrimui. Užbaigus vieną pusę, "išausk" ir antrą.
6. Kai baigsi, atsargiai nukirpk šonines lėkščių įkarpas.



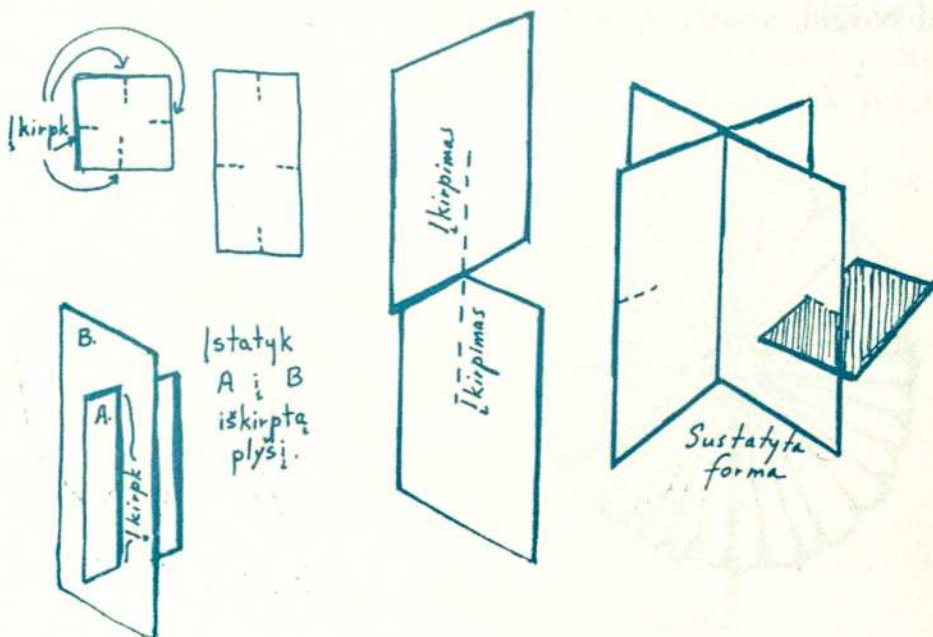
KONSTRUKCIJOS

Ko reikia:

1. kieto popieriaus
2. linijuotės ir pieštuko
3. žirklių

Kaip daryti:

1. Nusibrėžk įvairių dydžių kvadratus. Iškirpk.
2. Kiekvieno kvadrato šonuose įkirpk to pačio ilgio plyšius
3. Įstatyk vieną kvadratą į kitą. Taip gali sudaryti įvairių formų konstrukcijas. Pavyzdžiai apačioje.
4. Jei nori, gali kvadratus išmarginti linijomis ar spalvomis ir padaryti savotiškas skulptūras.



DĖŽUTĖ PIEŠTUKAMS

Ko reikia:

1. apvalios skardinės dėžutės
2. mezgimo siūlų, šniūro arba virvutės
3. žirklių
4. klijų

Kaip daryti:

1. Tuščią skardinę gerai išplauk.
2. Apteptk ją klijais. Vyniok siūlus, šniūrą arba virvutę aplinkui. Žiūrėk, kad nebūtų jokių tarpų, gerai prispausk. Gali keisti spalvas. Taip pat gali siūlus vynioti įvairiais vingiais.
3. Išpuoštą dėžutę gali naudoti pieštukams, ar kam kitam susidėti.

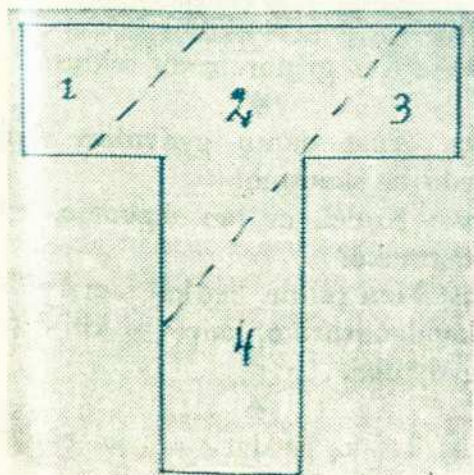


arba



GALVOSŪKIS

Iš kietesnio popieriaus pasidaryk savo galvosūkį. Reikės pieštuko, linijuotės ir žirklių.



1. Nusibrėžk "T" raidę su linijuote, lygiai tokio pat dydžio kaip čia parodyta.
2. Pieštuku nubrėžk ir laužytas linijas. Vienoje pusėje sunumeruok, kaip čia.
3. Iškirpk. Perkirpk ir laužytas linijas, kad būtų 4 gabalai. Bandyk sudėti visas dalis, kad vėl sudarytų raidę "T". Nežiūrėk į numerius! Gali ir draugui duoti, kad sudėtų. Nėra taip lengva!



LINKSMIAU

Mokytoja: Petriuk, kaip tu galėjai tiek daug klaidų pridaryti, uždavinius spręsdamas.

Petriukas: O, visai lengvai! Tėtis man padėjo.



Tomukas: Neisiu daugiau į mokyklą!
Mama: Kodėl?

Tomukas: Kad nemoku skaityt, nemoku rašyt ir neleidžia kalbėt. Neturiu ką ten veikti!



Sesutė: Gerai, padėsiu tau paruošti pamokas. Žiūrėk — jei turėčiau 10 apelsinų ir tau duočiau 2, kiek man liktų?

Brolukas: Nežinau, mūsų mokytoja sprendžia uždavinius su obuoliais...



Gintas: Mama, mokykloje viena mergaitė mane užpuolė ir norėjo pabučiuoti.

Mama: O ką tu darei?

Gintas: Aš jai pakišau koją, ir ji parvirto.

Mama: Ar ji nesupyko?

Gintas: Oi ne! Ji buvo labai patenkinta.



Simas: Gal norėtum riešutą?

Rima: Ačiū, ne, per daug svorio priaugsiu.

Simas: Kodėl?

Rima: Drambliams visad duoda riešutų — o ar matei kada ploną dramblių?

Mama: Prižadėjai šiandien Jonuką į zoologijos sodą nuvežti.

Tėvas: Jeigu jo nori, tegu patys prižiūrėtojai atvažiuoja pasiimti!



Romas: Mano sesutė labai gudri. Ji tik pirmam skyriui ir jau moka savo vardą parašyt iš antro galo!

Tomas: O koks jos vardas?

Romas: Ada.



Berniukas: Matai tą vyrą? Jis mūsų mokyklos vedėjas. Man atrodo, kad jis storiausias žmogus visame pasaulyje.

Mergaitė: Ar žinai, kas aš esu? Mokyklos vedėjo duktė!

Berniukas: Ar žinai, kas aš esu?

Mergaitė: Ne.

Berniukas: Tai gerai!



Mokytoja: Sauliau: kaip būtų "hipopotamas" daugiskaitoje?

Saulius: Kas gi norėtų du tokius?



Jonas: Anas dantų gydytojas visai negydo be skausmo!

Samas: Kodėl, ar tau skaudėjo, kai dantį traukė?

Jonas: Man tai ne, bet kai jam į pirštą įkandau, suriko, kaip visi kiti dantų gydytojai...



Algis: Tai ką tu darytum, jei būtum mano batuose?

Palgis: Nusivalyčiau!